

1992

Luc. 5.

Nieuwjaarsmorgen

Intochtlied Gezang 305
Votum, groet, gebed
Gezang 380
Gebeden
Lezingen Psalm 122: Lucas 5, 33-39
Gezang 483
Meditatie
Gebeden
Gezang 444
Zegen

Meditatie

Gemeente van Jezus Christus,

Het jaar van onze Heer 1992, het is begonnen en het zal met Gods hulp een jaar zijn van genade. Een moment van bezinning nu, aan het begin van dat jaar. Even tijd voor God.

Na alle olieballen en nog lang niet bekomen van de lekkertijen van de feestdagen, misschien zelfs nog met de kerstmaaltijden in onze gedachten, bezinnen wij ons vandaag een moment op het vasten. De Schriftgeleerden hadden zich daar nogal wat gedachten over gemaakt. Jezus' discipelen gedroegen zich wat hen betreft zeer buitensporig, door in de aanwezigheid van Jezus steeds maar wer te eten en te drinken. Het was niet tot hun arme zielen doorgedrongen, dat de Messias juist wil eten en drinken bij de mensen, tafelgemeenschap, om de vriendschap te verstevigen. Hij wil bij ons gast aan tafel zijn.

Maar de Schriftgeleerden klaagden bij Jezus: Waarom eten en drinken zij, terwijl zij eigenlijk zouden moeten vasten en bidden. Het antwoord van Jezus is helder: Als de bruiloft op het feest is verschenen, dan is er eten en drinken en dan is het geen tijd om te vasten.

Wij leven in de nieuwe tijd. Wij leven tussen de tijden wordt ook wel gezegd, tussen de komst en de wederkomst van de Messias. Maar waaruit zullen wij dan leven? Zullen wij omdat de Messias is gekomen eten en drinken aan zijn tafel? Of zullen wij omdat Hij zal wederkomen nu maar eten en drinken en vrolijk zijn? Of zullen wij zelfs in afwachting van Zijn wederkomst terneer zitten in zak en as, en vasten, vasten tot de dag des Heren?

Zoals het oude jaar is voorbijgegaan, zo is ook met Jezus Christus het oude verbond voorbijgegaan. Het oude verbond is vernieuwd. De tijd van heil is aangebroken, met de komst van Jezus. Nieuwe levensvormen beginnen te bloeien, en daarbij past het niet langer om te vasten.

De gelijkenis van de oude en de nieuwe wijnzakken kan ons ook aanspreken op deze nieuwjaarsdag, want immers als je het oude en het nieuwe door elkaar mengt, dan raken beide bedorven, en beide gaan verloren. Misschien mogen we die gelijkenis doortrekken. Bijvoorbeeld dat je dat oude jaar maar moet vergeten en doorgaan in het nieuwe alsof er niets gebeurd is? Dat gaat toch wat ver, om zomaar alles achter te laten en te vergeten wat er allemaal gebeurd is? Dat is ook niet gezond.

Waar onze Messias vandaag over spreekt, dat is de wijn van het nieuwe verbond. We herinneren ons misschien nog hoe in de tijd van de profeten Micha en Jesaja er altijd weer de tegenstanders waren, die met de Wet van Mozes in de hand zeiden dat ze het beter wisten en dat we dat vooral toch niet moesten loslaten.

En wie herinnert zich niet hoe schriftgeleerden Jezus steeds opnieuw de wet onder de neus duwen, als ze weer eens het veld in waren op zondag, of als zij alweer bij een tollenaar of andere zondaar te eten waren.

Jezus zegt: Ik ben gekomen om de wet te vervullen. Hij zegt niet: Ik ben gekomen om nieuwe wetten te maken en de oude weg te werpen. Nee, het oude het vertrouwde, is zeker vaak ook: Het betrouwbare. En de wet van Mozes is zelfs voor ons nog een goede leefregel; waar zouden wij zijn, zonder de tien geboden.

Nee, die wet is zo gek nog niet. Maar een wet functioneert alleen dan, als zij verstaanbaar is. Het evangelie zal in deze moderne tijd, op naar de 21ste eeuw, alleen dan gehoor vinden, wanneer we er in slagen, om in de taal van jong en oud het oude en nieuwe verbond elkaar aan te zeggen.

En dan gaan we weer even terug naar de gelijkenis. Daar is sprake van jonge wijn in oude zakken, en dat gaat dus niet. Vervolgens gaat het over het vermengen van jonge en oude wijn, en ook dat is niet aan te bevelen, want dan wordt het een onduidelijk mengsel, met een twijfelachtige smaak.

Waar we heen moeten dat zijn de laatste woorden van deze gelijkenis, waar Jezus zegt: Niemand die oude wijn gedronken heeft, wil jonge, want hij zegt: De oude is voortreffelijk.

En zo is het. Dat oude verbond met Mozes van de God van Abraham, Isaak en Jakob, dat is voortreffelijk. Want daar ligt het begin, daar liggen de wortels van Gods weg met de wereld. Daar begint de uitstraling van zijn Geest en de invloed van Zijn genade. Dat oude is voortreffelijk.

Maar aan ons is de taak om in deze moderne tijd al dat oude van oude en nieuwe testament in heldere taal te verkondigen. En voor velen is het evangelie van Jezus Christus inmiddels ook oude wijn geworden. Ja, voor velen is het oud nieuws. Maar, wij weten dat het oude voortreffelijk is. En daarom is het een uitdaging om het evangelie om het nieuwe verbond, om de wijn van het Koninkrijk in nieuwe zakken te doen.

Niet te benauwd zijn, dat we het oude kwijt zullen raken, want wij raken misschien God wel eens kwijt, maar Hij raakt ons niet kwijt. Wij moeten niet vrezen dat al het vertrouwde en het oude verloren zal gaan. Wij moeten leren vertrouwen op het werk van de Heilige Geest.

En we mogen moed vatten, want God zelf heeft het verbond met mensen vernieuwd. Maar wij hebben de taak om het evangelie te verkondigen, hier en nu.

De joden, zo zegt Jezus, hebben genoeg aan de oude wijn, die proeft degelijk en dat ligt goed, dan heb je geen behoefte aan nieuwe, jonge wijn. Nee, zo moet het maar een beetje blijven. Maar die zich bij het oude vertrouwde houden, bij dezen ontbreekt het vertrouwen in God, dat Hij zal vernieuwen, dat Hij zal werken in de wereld, dan wantrouwen wij de Heilige Geest. En dat moeten we niet doen.

Ook in dit nieuwe jaar van Gods genade mogen we vertrouwen, mogen we God alles toevertrouwen, in leven en in sterven. Ook in deze dagen mogen we bidden en zingen en elkaar met ontferming en bemoediging omringen. Zo kunnen wij voor elkaar genade zijn.

Laat het dan bekend zijn aan ieder die het horen kan, dat het huis van God open is, en dat daar de vrede wordt verkondigd. Laat het bekend zijn aan wees, weduw en ontheemde, dat het huis van de gemeente een vluchtplaats is, een schuilplaats voor de ontrechte en de bedroefde. Want het wijst alles vooruit naar Jeruzalem.

Vrede zij binnen uw muren, en rust in uw burcht.
Ja, zo zingt de psalmist verder;

Om mijn broeders en om mijn vrienden wil ik zeggen:
vrede zij u. Om het huis van de Here, onze God, wil ik het goede voor u zoeken.

Gemeente van Jezus Christus, zoek dan naarstig naar het goede. Laat de gemeente uw vreugde zijn, sluit vriendschap waar dat onmogelijk leek. Laten wij bij elkaar als kerken welkom zijn en in dit nieuwe jaar bouwen aan nog groter vertrouwen.

Ja, zo nu en dan, mogen wij zelfs eten en drinken en vrolijk zijn, omdat onze Messias leeft en wij met Hem. Laat het een jaar van de Heer zijn, een jaar van onuitsprekelijke genade.

Veel heil en zegen, in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. AMEN